

Steen: Når jeg har rettet dette spørgsmål til den højtærede handelsminister, er det ud fra ønsket om at medvirke til, at denne sag, der jo gentagne gange har været drøftet her i rigsdagen, nu må finde sin afklaring og sin afgørelse. Det føles som en urimelighed og en uretfærdighed af handlende og håndværkere landet over, at medens medlemmerne af de andre forsikringsforbund ved statens hjælp har fået en afgørelse af dette spørgsmål ved at betale de 5 pro mille, der for dem er maksimum, så har medlemmerne af det forsikringsforbund, der omfatter håndværkere og handlende, allerede betalt 7 pro mille, og der er herefter ca. 17 pro mille tilbage, idet skaderne er opgjort til 23,3 pro mille. Hertil kommer nu, såvidt jeg har forstået, de erstatninger, som det er idømt Burmeister & Wain at udrede for det skib, der gik tabt, og som skal overføres til dette forsikringsforbund. Det er ikke umiddelbart indlysende for hjulmanden og smeden i landsbyerne landet over, at de har en særlig pligt til at yde erstatning i denne forbindelse.

Denne forskelligartethed i behandlingen er jo motiveret ved den opfattelse, der hersker i ministeriet, det gælder det forrige som det nuværende: at de pågældende har haft og har en mulighed for at søge dækning gennem varepriserne.

Der står her to opfattelser over for hinanden. På den ene side står den opfattelse, som næres af et stort antal af handlende og håndværkere landet over, en opfattelse, som folketinget i sine overvejelser ikke har turdet tage afstand fra. Det er den opfattelse, der har fundet udtryk — jeg vil gerne med formandens tilladelse fremkomme med to ganske korte citater — i den enstemmige betænkning, der blev afgivet af folketingsudvalget den 28. maj 1947, og hvori det hedder:

„Det er oplyst, at bemærkningerne til lovforslaget om, at forsikrede inden for dette forbund i et vist omfang kan få dækning for denne udgift gennem varepriserne, ikke gælder alle, navnlig ikke de mindre virksomheder. Udvalget er derefter enig om, at der her foreligger et forhold, som der bør tages hensyn til, og som derfor nærmere bør undersøges.“

Heroverfor står så den anden opfattelse, som har fundet sit udtryk i de udtalelser, som den højtærede indenrigsminister fremsatte her i folketinget, da sagen sidst var til behandling den 2. marts 1948, hvor den højtærede indenrigsminister siger:

„Af de oplysninger, som indenrigsministeriet har modtaget fra handels-

ministeriet, fremgår det, at krigsforsikringsbidragene tillades indregnet i varepriserne i det omfang, der er plads hertil efter reglerne for inddækning af faste omkostninger. Jeg må herefter gå ud fra, at bidragene i det væsentlige er indregnet i varepriserne, og jeg må derfor mene, at der i alt fald ikke er tilstrækkelig grund til at gennemføre en generel nedsettelse af bidragene. Der foreligger imidlertid heller ikke for ministeriet oplysninger, der godtgør, at særlige grupper af erhvervsdrivende faktisk har været afskåret fra at søge dækning for bidragene.“

Til denne udtalelse af den højtærede indenrigsminister sluttede den højtærede handelsminister sig, og det er der jo ikke noget mærkeligt i, når indenrigsministeren har fået oplysningerne fra handelsministeren.

Denne sag er på grund af forskellige omstændigheder aldrig her på rigsdagen ført frem til afklaring eller afgørelse, hvad dette afgørende punkt angår. Jeg tror, at det ville være meget ønskeligt, om dette kunne ske, og jeg håber, at den højtærede handelsminister vil kunne være enig med mig heri og vil kunne tilsige sin bistand hertil.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Det er rigtigt, som det ærede medlem har fremhævet, at da disse problemer i sin tid blev rejst i forbindelse med loven om statstilskud til krigsforsikringsforbundene, der blev behandlet her i dette høje ting i maj 1947, gav daværende handelsminister Villemoes tilsagn om en nærmere undersøgelse. Derefter kom sagen til behandling igen den 2. marts d. a., hvor dels indenrigsministeren, dels jeg gav en besvarelse, en besvarelse, som findes i tidenden sp. 2472—2488, og hvortil iøvrigt det ærede medlem nu refererede. Der er vel næppe nogen grund til, at jeg her gentager hovedpunkterne i den besvarelse, der blev givet af indenrigsministeren og mig.

Det ærede medlem hr. Steen har jo allerede nu refereret nogle af disse hovedpunkter. I hvert fald var det standpunkt, vi ved den lejlighed måtte indtage, det, at krigsforsikringsbidragene måtte kunne indregnes i vareprisen i det omfang, der var plads hertil efter reglerne for inddækning af faste omkostninger, og ved de undersøgelser, der havde fundet sted, havde der ikke kunnet konstateres nogen forskel i så henseende mellem store og små virksomheder og var heller ikke fundet grund til at tro, at særlige forhold for håndværkere på landet eller for handlende skulle have forhindret disse